

Ježíš - osobní poradce a pomocník

Mk 1,40-45

Významný muž předminulého století, kazatel a evangelista Spurgeon řekl sám o sobě vyznání k němuž došel po dlouhých letech své služby: „*Raději než prvním doktorem teologie, posledním pacientem Ježíše Krista! - chtěl bych být*“ On nekritizuje teology. On chce být Ježíši Kristu na dotek., Proti teologům nic nemá, protože když rozebírá biblický příběh, kde Ježíš uzdravil malomocného, říká: *že tento malomocný byl dobrým theologem – on dal to své „-li“ před správné slovo. Špatně by bylo zvolání: „Můžeš-li, očisti mě!“ On však správně zavolal: „Chceš-li, jsi mocen mě očistit!“ A Ježíš chtěl! Malomocný vložil své břemeno na Krista a měl víru v Něho ! A Pán se slítoval a uzdravil jej.*

V Písmu čteme výzvu k přemýšlení: (L 18,7 " *...nezastane se snad Bůh svých vyvolených, kteří k němu volají dnem i nocí? Bude s pomocí pro ně otálet? Pravím vám, že se jich rychle zastane. Jen jestli až přijde Syn člověka, nalezne víru na zemi?*")

Na dotek Ježíši Kristu! Raději posledním pacientem Ježíše Krista než prvním doktorem teologie... Co Spurgeon poznal? Co chce říci? Na to se musíme blíže podívat do domácnosti toho malomocného:

Měl smutný pohled. Proč? Protože v jeho minulosti byl den, kdy své ženě řekl: „*Ženo, bojí se, že mám malomocenství!*“ Podle zákona se musel jít ukázat knězi a jestliže ho kněz prohlásil za malomocného, musel opustit společnost. Mohu si představit hrůzu toho dne, když přišel domů a posadil se vedle své ženy a dětí a řekl: „*Kněz to potvrdil!*“ Děti začaly plakat a nebyly k utišení. Matka se snažila být statečnou kvůli dětem. Muž řekl, že je musí opustit a jít ven za hradby města a že se k nim nikdy víc nevrátí. Oni směli vyjít ven z města a volat na něho z dálky, ale on se k nim nesměl přiblížit.

Snad něco podobného vyjadřoval ten smutný pohled, který upřel na Božího Syna Ježíše. Přišel k Němu se svými zármutky. Vidím jej, jak Ježíši říká: "*Chceš-li, jsi mocen mne očistit.*" A Ježíš chtěl! Malomocný vložil své břemeno na Krista a měl víru v Něho ! A Pán se slítoval a uzdravil jej.

Chtěl bych být toho dne v domácnosti toho malomocného. Jaká radost nadešla dětem, které slyšely, že jejich otec je zdrav!

To tehdejší malomocenství nebylo ale ničím v porovnání s malomocenstvím hříchu. Malomocenství by mě mohlo připravit o ruce, nohy o obličej i o časný život. Ale vy přece víte, že tento život je velmi krátký, jen nepatrná část času, který stojí před celými věky. Ale Pán Ježíš je přítel hříšníků a kdyby každý hříšník učinil to, co tento malomocný, a šel přímo k Pánu Ježíši a řekl: „*Chceš-li, můžeš mne očistit.*“ On by tě očistil. Když mohl malomocného očistit slovem, může očistit i tebe mravně i duchovně právě v tuto hodinu. Jiného se Ježíš zeptal sám od sebe: „*Chceš být zdrav?*“ A je-li zde nějaký muž nebo žena, kteří by chtěli být uzdraveni, Kristus je mocen uzdravit tě !

Člověk nepotřebuje jít do záhuby, nýbrž může žít život smířený s Bohem, chce-li se odvrátit od svých hříchů a být živ „*na věky*“. Nemusí na věky zahynout, stane-li se dítětem Božím, pak „*neužít smrti!*“ Tak to čtu ve své Bibli! „*Neužít smrti na věky*“. Přines břemeno svého života k Němu, k Ježíši! Pojď k Jeho velikému, milujícímu srdci a k Němu dnes volej! Pane, smiluje se nade mnou, hříšným.

U Marka v 9.kap čteme o otci, který přivedl své dítě k učedníkům a prosil je, aby vysvobodili jeho dítě od moci zlého. Trpělo totiž záchvaty. A když nepomohli lidé, šel ten otec přímo k Synu Božimu, k Ježíši a prosil Jej. A Kristus pomohl, uzdravil a zachránil a poslal toho otce domů s tím hochem dokonale uzdraveným. A tak chci povědět vám, otcové a

matky, kteří máte snad těžší břemeno než když jste přišli k Pánu Ježíši se svými hříchy. Může to být váš milovaný syn nebo dcera, již hřích svázal ruce i nohy a vás z toho bolí srdce. Vy jste je kdysi přivedli do shromáždění a do církve – a oni se neobrátili... **Jděte dál než do církve!** Jděte přímo k Pánu Ježíši Kristu a řekněte jako ten malomocný: „*Chceš-li můžeš uzdravit mou duši – můžeš obrátit mého syna, mou dceru.*“ A jestli se neobrátí hned, posti se a modli. Učiňte **rozhodnutí, abyste dostali své děti do království Božího.** Co jim bude platná zajištěná budoucnost na zemi, když jim nezajistíte život v nebi ! K čemu jim spoříte, domy stavíte, školy vybíráte, když o to hlavní nebojete s vytrvalostí a umíněností mezka.

Nevěřím, že je Boží vůle, aby mé děti nepřišly do nebe, nebo že by satan měl z mé dcery učinit zloděje, hráče, narkomana nebo prostitutku. Je-li něco neopravdového ve mně, co by zadržovalo požehnání Boží, ať tedy na to přijdu a hned napravím.

Nedopusť, Bože, abych tento den ukončil bez snahy získat svého syna nebo svou dceru pro Boží království. Mohou být vzdálení na sta kilometrů, třeba v některé cizí zemi, Bůh je však může zasáhnout. A já věřím, že Kristus sedí dnes na trůnu a říká: „*Přived' jej ke mně!*“ Ať naše volání dnes vystupuje vzhůru: „**Vysvobod', Ježíši, mé dítě a obrať je k sobě!**“ A Pán bude mít slitování. Měl ho nad tím otcem u Mk 9, bude ho mít i nad tebou. Ježíšovo srdce se pohnulo lítostí a pohne ještě dnes!

Co to bylo, co přivedlo ke slitování toho otce nad marnotratným synem? Je psáno: „...*milosrdenstvím byl hnut*“. Byla to bída jeho syna, která vzbudila u otce slitování. A je-li zde nějaké dítě v hříchu a bídě, je to tentýž Boží motiv, který vede otce aby se slitoval. Otce Ježíšova. On se slituje nad tebou, jestliže se k Němu obrátíš. Nevím o ničem silnějším, co by nás přivedlo k soucitu a slitování, než naše vlastní děti. Bůh se též slituje nad svými dětmi. I ty jsi jeho dítě! Jistě se nad tebou slituje. Přijď tedy za Ním ! Dovol Bohu, aby se tě dnes dotkla Jeho ruka. Svět mohl s tebou nakládat zle, možná i církev a ti, kdo se nazývají křesťany, já ti však dnes doporučuji samého Krista. Aby On svou soucitnou rukou vložil na tebe. Nebo je někdo na tomto světě, kdo by nepotřeboval soucitnou Kristovu lásku?

Kdybyste znali srdce Ježíše Krista, ani byste nemohli jinak, než jej vroucně milovat. Proč jej miluji já? On má veliké srdce, plné něžnosti, lásky a slitování. Mluvím dnes o Něm, jako o „Muži Slitování“.

Na mnoha místech všech čtyř evangeliích je k nalezení zmínka o tom, že srdce Pána Ježíše bylo **pohnuto**. Když jsem si začal ve svých 17. letech číst svou novou Bibli, zamiloval jsem se do Něho. Když přemýšlíme o bídě, neřesti, neštěstí, které denně pozorujeme na našich bližních a které i On-Pán Ježíš Kristus viděl svýma, Božskýmá očima, myslím, že můžeme porozumět slovu: „*Uzřel velký zástup a bylo mu jich líto...*“ Jeho srdce jim vyšlo vstříc. Slitoval se nad tím zástupem.

Jen si uvědomme tu nevhodnost např. chvíle, ve které zástup přišel za Ježíšem: Byla to chvíle, kdy Herodes popravil Jana, Ježíšova přítele a příbuzného. Herodiada dostala Janovu hlavu, jak si přála. Učedníci Janovo tělo pohřbili a pověděli Ježíšovi svůj zármutek. Pán Ježíš Kristus Jana miloval a nyní jej vidí mrtvého a před očima má i svou cestu kříže, Getsemane a Golgotu. V hlubokém zármutku odchází na pusté místo a chce být chvíli sám. Zástup lidí Jej však vyhledal a vyrušil. Když je Ježíš uviděl neřekl jim „chci být sám“, „odejděte“, „přijďte zítra, dnes už neodrinuji“, ale Jeho srdce se pohnulo a čteme: - „*Uzřel velký zástup a bylo mu jich líto...*“

Každé srdce má svou vlastní hořkost. Každý z nás má dnes svou vlastní potíže a zármutek. A není Boží vůle, abys klopytal přes své hříchy až do hrobu. Ježíš přišel, aby **nesl** zármutek země – aby **nesl** zármutek a hřích. On je zde i dnes, aby uzdravoval zkroušené duchem; proto na svět přišel. A není ani jeden jediný člověk, zkroušeného srdce, který by dnes nemohl najít soucitu u Pána Ježíše Krista. Jen kdyby chtěl!

AMEN